

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2620202131
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2620202131.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a Mgr. Lucia Mizerová v právnej veci navrhovateľky: F. H., narodená X.XX.XXXX, bytom H. G. N. XXXX, zastúpená: JUDr. Edita Lehocká, advokátka, so sídlom Štúrova 1267, Šaštín-Stráže, proti odporcovi: M. H., narodený XX.X.XXXX, bytom H. G. N. XXXX, zastúpený: Jarabica, s. r. o., so sídlom Kutlíkova 1755/17, Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Senica č. k. 0C 3/2020-16 zo dňa 14.8.2020, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Navrhovateľka **m á n á r o k** voči odporcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. uložil povinnému z neodkladného opatrenia nevstupovať do nehnuteľností zapísaných v LV č. XXXXX pre obec a k. ú. H. G. N., Okresný úrad Senica, katastrálny odbor, ako rodinný dom súp. č. XXXX, postavený na parc. č. 406/2 a k nemu prislúchajúci dvor, výrokom II. uložil navrhovateľke podať na Okresnom súde Senica v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia žalobu o vylúčenie povinného z neodkladného opatrenia z užívania nehnuteľností zapísaných v LV č. XXXXX pre obec a k. ú. H. G. N., Okresný úrad Senica, katastrálny odbor, ako rodinný dom súp. č. XXXX, postavený na parc. č. 406/2, výrokom III. uložil povinnému z neodkladného opatrenia zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, § 332 ods. 2, § 334, § 336 ods. 1, 3, § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že dňa 13.8.2019 bol súdu prvej inštancie doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa navrhovateľka domáhala uloženia zákazu odporcovi vstupovať do nehnuteľností zapísaných v LV č. XXXXX, pre k. ú. H. G. N., OÚ Senica, katastrálny odbor. Návrh navrhovateľka odôvodnila tým, že s odporcom boli manželmi, ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Senica sp .zn. 7Pc 8/2019 zo dňa 31.10.2019. Za trvania manželstva nadobudli do BSM rodinný dom súp. č. XXXX v H. G. N.. Odporca sa od 16.6.2019 do 18.1.2020 v dome nezdržoval. Od času po rozvode je odporca voči navrhovateľke agresívny, nadáva a vyhráža sa jej. Viackrát jej sťažil bývanie v dome tým, že vymenil zámky alebo vyhodil ističe. Tiež sa stalo, že pri príchode domov bola pri dverách opretá sekera, v spálni v posteli našla rybársky nôž, viackrát sa po nej zahnal sekerou a nožom. V januári 2020 odporca sotil navrhovateľku smerom do dverí, aby z domu vypadla. V apríli 2020 našla navrhovateľka doma vymenené zámky na dverách, preto zavolała políciu a kľúčovú službu, ktorí zámky vymenili a jeden kľúč odovzdala odporcovi. Ďalší incident sa odohral dňa 2.6.2020, kedy odporca po príchode domov rozbil poháre, pichal kuchynským nožom do kuchynskej linky a vulgárne jej nadával. Dňa 7.8.2020 odporca zaútočil na navrhovateľku s

nožom, ktorý mu vypadol a následne ju zbil polyetylénovou rúrou, čím jej spôsobil asi 15 cm hematón a opuchy predlaktia, zápästia s obmedzením hybnosti, popri tom jej nadával a vyhrážal sa jej. Privolaná policajná hliadka zaistila nôž aj polyetylénovú rúru a dňa 8.8.2020 vzniesla proti odporcovi obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania. Dňa 12.8.2020 sa odporca snažil dostať do domu, napriek tomu, že policajtom prisľúbil, že sa tam nevráti. Odporca je stíhaný na slobode a navrhovateľka sa obáva o svoje zdravie a život. Zo spisu OO PZ Šaštín-Stráže č. ORP-324/SS-SE-2020 súd prvej inštancie zistil, že vo veci prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie proti odporcovi.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie stotožnením sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, teda osvedčením práva majúceho sa chrániť za pomoci neodkladného opatrenia, keďže listinné dôkazy predložené navrhovateľkou (upovedomenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, fotodokumentácia zranenia navrhovateľky) preukazujú jej dôvodné obavy o život a zdravie. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie odporca. K odvolaniu pripojil Potvrdenie o podaní oznámenia zo dňa 22.6.2019. V odvolaní uviedol, že nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych skutkových, právnych a najmä logických myšlienkových úvah dospel súd prvej inštancie k splneniu všetkých predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhovateľka uvádza údajné jeho agresívne správanie, ktorého sa mal dopúšťať po rozvoze manželstva, avšak tieto jej tvrdenia ničím nepreukazuje. Práve naopak, on sám sa cítil ohrozený a túto skutočnosť opakovane oznamoval na OO PZ Šaštín - Stráže. Taktiež priložená fotodokumentácia nepreukazuje akékoľvek jeho nevhodné správanie, fotografia sekery, noža a iných predmetov bez ďalšieho nemôže preukazovať tvrdenia navrhovateľky o jeho agresívnom správaní. Navrhovateľka taktiež dôvodí jej trestným oznámením zo dňa 7.8.2020 a skutočnosťou, že mu v danej veci bolo vznesené obvinenie. Samotné vznesenie obvinenia v danej veci nemôže byť predpokladom pre vydanie napadnutého uznesenia. Obava navrhovateľky nie je ničím podložená, nakoľko návrh na vydanie neodkladného opatrenia podala až 13.8.2020, teda 6 dní po údajnom incidente, kedy si chcel vziať osobné veci, nakoľko sa pre vlastné bezpečie ihneď po jeho prepustení zo zadržania zo spoločnej nehnuteľnosti odsťahoval. Znenie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia skôr vyvoláva podozrenie, že ide o snahu o riešenie vysporiadania bezpodielového majetku manželov zo strany navrhovateľky, ako o reálnu obavu navrhovateľky o svoje zdravie a život. Odporca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil.

6. K odvolaniu odporcu sa vyjadrila navrhovateľka. Vo vyjadrení uviedla, že skutok tak, ako ho navrhovateľka poverenému príslušníkovi PZ opísala sa stal. Navrhovateľka z dôvodu obavy o svoje zdravie a život bola nútená privolať policajnú hliadku. Odporca sa už pred zavolaním policajnej hliadky dlhšiu dobu správal voči navrhovateľke nepríjemne. Svoju agresivitu si odporca do 7.8.2020, kedy sa incident odohral, vybijal na veciach tak, že rozbil sklenené poháre, vymenil zámky na dverách. Prokurátor vo svojom Uznesení Pv369/20/2205-10 zo dňa 31.8.2020 ani nespochybňuje, že by sa skutok nestal, vytkol poverenému príslušníkovi PZ skutočnosť, že vydané uznesenie o vznesení obvinenia je arbitrárne a je nedostatočne odôvodnené. Pre arbitrárnosť a nedostatočné odôvodnenie uznesenia vydaného povereným príslušníkom PZ nemôže prísť k ďalšiemu ohrozeniu zdravia a života navrhovateľky tým, že bude zrušené nariadené neodkladné opatrenie. Neexistuje dôkaz ani dôvod spochybňovať skutok, ktorý odporca voči navrhovateľke spáchal. Naopak ošetrojúca lekárka MUDr. M. I. vo svojej správe potvrdila, že v dôsledku útoku mala navrhovateľka opuch predlaktia a zápästia s obmedzenou hybnosťou, hematóm v oblasti zadnej stehennej strany o ploche 15 cm. Navrhovateľka navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

7. K vyjadreniu navrhovateľky k odvolaniu odporcu sa vyjadril odporca. Vo vyjadrení uviedol, že navrhovateľka svoje údajné ohrozenie zdravia a života odôvodňovala len svojou vlastnou výpoveďou proti odporcovi. Svoju tvrdenia uvedené vo svojej výpovedi preukazovala uznesením o vznesení obvinenia, ktoré bolo zrušené z dôvodu jeho nezákonnosti. Do dnešného dňa nebolo voči odporcovi vznesené žiadne obvinenie. Odporca zotrval na svojom odvolacom návrhu.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu

súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku) a že odporca použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

9. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, aj je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) Civilného sporového poriadku neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

11. Podľa Čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

12. Podľa Čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

13. Neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Na ich nariadenie je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden z vyššie uvedených dôvodov na jeho nariadenie. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bolo totožný s výrokom vo veci samej.

14. Neodkladným opatrením sa sleduje procesná ochrana porušeného alebo ohrozeného práva do doby využitia procesných mechanizmov, slúžiacich na realizáciu práva na súdnu ochranu, bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého navrhovateľ neodkladného opatrenia žiada.

15. Neodkladné opatrenie v zmysle ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e) Civilného sporového poriadku je účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a patrí medzi právne nástroje, ktoré umožňujú rýchlu právnu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obetí domáceho násillia. Právo nebyť vystavený násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násillia vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, napr. Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násillia páchaného na ženách a iné. Za násillie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu.

16. Preto v súvislosti s domácim násilím je mimoriadne dôležité minimalizovať kontakt násilníka s obeťou, keďže najvhodnejší priestor má násilník v domácom prostredí obeť. Z uvedeného dôvodu bolo aj sformulované neodkladné opatrenie v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) Civilného sporového poriadku (tiež § 325 ods. 2 písm. f), g), h) Civilného sporového poriadku), ktorého účelom je poskytnúť oprávnenej strane neodkladnú ochranu, prípadne zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jej postavenia aj za cenu, že skutkový stav veci nie je náležite zistený.

17. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e) Civilného sporového poriadku preto postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násillia sa v takomto prípade preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

18. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že navrhovateľka odvodzuje svoju požiadavku na neodkladnú úpravu jednak z tvrdenej okolnosti existencie nebezpečenstva bezprostredne jej hroziacej ujmy spočívajúcej v dopúšťaní sa psychického a fyzického násillia odporcu voči nej, jednak z tvrdenej okolností dôvodnosti obmedzenia užívacieho práva odporcu ako jej bývalého manžela k rodinnému domu, ktorí strany vlastnia v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov v celosti.

19. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e) Civilného sporového poriadku musí mať súd za osvedčené dôvodné podozrenie z násillia na navrhovateľovi. Súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, konštatujúc osvedčenie dôvodného podozrenia odporcu z násillia voči navrhovateľke, v dôsledku ktorého nemožno požadovať, aby navrhovateľka strpela hrozbu konfliktných stretov s odporcom opísaných v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Vo veciach domáceho násillia pritom možno spravidla vychádzať iba z tvrdení navrhovateľa, záznamov polície a podaní o vysvetlení k priestupku a pod.. Stanovisko odporcu je v zásade protichodné a dochádza tak k potrebe rozhodnutia v zložitej situácii tvrdenia proti tvrdeniu. Nie je pritom ani podmienkou, aby v čase rozhodovania súdu o nariadení neodkladného opatrenia bolo vytykané nevhodné (protispoločenské) správanie postihované v trestnom, či priestupkovom konaní. Vychádzajúc z konkrétnych okolností prípadu, predovšetkým z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, s opisom hrubého psychického a fyzického násillia odporcu voči navrhovateľke, ako aj z predložených listinných dôkazov navrhovateľkou, náležite bol považovaný za osvedčený chránený nárok (právo navrhovateľky na pokojné bývanie a užívanie rodinného domu, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve strán, bez strachu o svoj život a zdravie), ako aj potreba neodkladnej úpravy pomerov strán.

20. K odvolacej námietke odporcu, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal len zo skutočností uvádzaných navrhovateľkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže ňou preložené listinné dôkazy ničím nepreukazujú tvrdenia navrhovateľky o agresívnom správaní odporcu, je potrebné uviesť nasledovné:

21. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti prípadu javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násillia sa preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené. Ohrozenej osobe sa poskytuje pomerne rýchla ochrana, aby nemusela opúšťať svoje obydlie (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/355/2012). Možno pritom spravidla vychádzať iba z tvrdení strán konania, záznamov polície (v danej veci bolo vychádzané tiež z fotografií, z upovedomenie o vznesení obvinenia, z potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlia).

22. Za účelom osvedčenia potreby neodkladnej úpravy pomerov má navrhovateľ dispozíciou zúžený rozsah relevantných dôkazných prostriedkov, ktorých vykonanie je limitované povahou konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z návrhu a jeho príloh musí byť zrejmé, že celkové okolnosti prípadu a správanie sa protistrany osvedčujú, že k neželanému úkonu reálne môže dôjsť a jeho uskutočnenie je pravdepodobné, pričom uvedené závisí iba od individuálnej vôle samotnej protistrany. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia majú byť pripojené listiny, na ktoré sa navrhovateľ

odvoláva (§ 326 ods. 2 Civilného sporového poriadku). To bezprostredne súvisí so zjednodušeným a skráteným procesom rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zákonom vymedzenej lehote podľa ustanovenia § 328 ods. 2 Civilného sporového poriadku (v posudzovanej veci do 24 hodín od doručenia návrhu). Súd spravidla rozhoduje bez výsluchu a vyjadrenia strán, bez nariadenia pojednávania, na základe skutočností osvedčených z predložených listín (§ 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Riadne dokazovanie v zmysle ustanovenia § 185 a nasl. Civilného sporového poriadku nevykonáva.

23. Procesná konštrukcia rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia síce určitým spôsobom zasahuje do princípu rovnosti strán a popiera tradičnú zásadu nech je vypočutá aj druhá strana, avšak vzhľadom na účel tohto inštitútu, ide o zásah legitímny a zákonný. Obligatórne vyjadrenie alebo výsluch protistrany pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení by vo väčšine prípadov znemožnil poskytnutie rýchlej a účinnej procesnej ochrany (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, s. 1118). Ďalším argumentom je prevencia zmarenia účelu neodkladného opatrenia osobou, proti ktorej návrh smeruje.

24. Navrhovateľka v konaní pred súdom prvej inštancie predložila dôkazy, najmä fotografie zranení, upovedomenie o vznesení obvinenia, potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija, osvedčujúce dôvodné podozrenie odporcu z násilia voči navrhovateľke. Tieto listinné dôkazy podľa názoru odvolacieho súdu naplňujú hypotézu uvedenú v ustanovení § 325 ods. 2 písm. e) Civilného sporového poriadku. Preto sa nemožno stotožniť s odvolacou námietkou odporcu, že zistený skutkový stav neobstojí, resp. že navrhovateľka neosvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán (dôvodnú obavu z potenciálne násilného správania sa odporcu), ale aj nebezpečenstvo bezprostredne jej hrozacej ujmy. Pre úplnosť odvolací súd dodáva vo vzťahu k odvolacím námietkam odporcu, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd dokazovanie nevykonáva, preto nemôže byť relevantný odvolací dôvod, že súd nedostatočne zistil skutočný stav a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

25. Vzhľadom k vyššie uvedenému sa odvolací súd plne stotožňuje s prijatým záverom súdu prvej inštancie, že navrhovateľka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (vychádzajúc z predložených listinných dôkazov) v dostatočnej miere preukázala dôvodnosť potreby bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu a dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bola za daných skutkových okolností a za predpokladu v budúcnosti prebiehajúceho konania vo veci samej predbežne poskytnutá ochrana jej subjektívneho práva. Nárok je osvedčený vtedy, ak sa súdu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako pravdepodobný. Miera osvedčenia sa pritom riadi konkrétnou situáciou, najmä naliehavosťou tej-ktorej veci. Pri neodkladnom opatrení prevláda požiadavka rýchlosti konania pred požiadavkou úplného preukázania oprávnenosti a dôvodnosti uplatneného nároku. Odôvodnenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán spočíva najmä v preukázaní toho, že z dôvodov na strane odporcu hrozí, resp. vzniká navrhovateľke ujma (obava navrhovateľky z dokonania vyhrážok odporcu), čo v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané bolo. Nariadené neodkladné opatrenie tak nepredstavuje podľa názoru odvolacieho súdu ani neprimeraný a ani bezdôvodný zásah do výkonu práv odporcu, požiadavka vyváženosti dočasnej a bezodkladnej úpravy pomerov strán tak zostáva zachovaná. Zistené okolnosti prípadu tiež nevyvolávajú žiadne pochybnosti o naliehavej potrebe zásahu súdu v podobe bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu.

26. Odvolací súd neprihliadol na doplnenie odvolania odporcu, nakoľko doplnenie odvolania bolo podané po uplynutí lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

27. Odvolací súd konštatuje, nakoľko podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako žiadala navrhovateľka splnené boli, že súd prvej inštancie správne návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

28. Vo vzťahu k výroku o uložení povinnosti navrhovateľke podať žalobu vo veci samej a vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania odporcu v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie v celom rozsahu, avšak neuviedol žiadne odvolacie dôvody. Nakoľko odvolací súd považuje preskúmané uznesenie vo výroku o nariadení neodkladného opatrenia za vecne správne a odporcu žiadnym relevantným spôsobom správnosť výroku o uložení povinnosti navrhovateľke podať

žalobu vo veci samej v uznesení súdu prvej inštancie vychádzajúceho z ustanovenia § 336 ods. 1 Civilného sporového poriadku a správnosť výroku o náhrade trov konania vychádzajúceho z tzv. zásady úspechu v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku nespochybnil (v prípade ktorých ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti), nie je jeho odvolacia námietka opodstatnená.

29. S poukazom na uvedené odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

30. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnej navrhovateľke priznal voči odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

31. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je dovolanie prípustné (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).